

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 33/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Kalbarczyk

protokolant: p.o. protokolanta sądowego R. S.

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 r. w Warszawie

sprawy A. G. (2) z d. P., ur. (...) w W., córki J. i W.

obwinionej art. 66 § 1 k.w. i art. 65 § 2 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 6 grudnia 2016 r. sygn. akt II W 178/15

1. uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. postępowanie w sprawie umarza;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. R. kwotę 516,60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w instancji odwoławczej, w tym podatek VAT;
3. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Apelacja obrońcy obwinionej A. G. (2) zasługuje na uwzględnienie jednakże z przyczyn niezależnych od argumentacji w niej podniesionej.

Na wstępie należy zauważyć, iż sąd rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie. Wbrew twierdzeniom skarżącego, sąd rozpoznając niniejszą sprawę właściwie i należycie ocenił cały, zebrany i ujawniony na rozprawie głównej materiał dowodowy i na tej podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne prowadzące do słusznego wniosku, że obwiniona popełniła zarzucane jej czyny. Sąd okręgowy nie dopatrywał się uchybień, na które wskazuje skarżąca obrońca, jak również innych uchybień, które mogłyby mieć wpływ na treść zapadłego orzeczenia. Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza jednoznacznie winę A. G. (2). Brak jest okoliczności, które poddawałyby w wątpliwość zeznania świadków Z. S. i G. D.. Ww. przedstawili dokładny przebieg zdarzeń, a ich zeznania były spójne i logiczne na każdym etapie postępowania. Obwiniona jest dla nich osobą obcą, dlatego nie mieli żadnego powodu, aby bezpodstawnie ja pomawiać. W obliczu wiarygodnych zeznań świadków wyjaśnienia obwinionej jako całkowicie z nimi sprzeczne i nielogiczne zostały słusznie uznane za przyjętą przez nią linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione czyny.

Niemniej jednak w niniejszej sprawie zachodzą okoliczności, które sąd odwoławczy zobowiązany jest uwzględnić z urzędu. Bezspornym bowiem jest fakt, iż sprawa dotyczy zdarzeń, które miały miejsce w dniu 13 stycznia 2015 roku. Treść art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. stanowi, że sąd odwoławczy niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów uchyła zaskarżone orzeczenie, jeżeli zachodzi m.in. okoliczność wyłączająca postępowanie, określona w art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., czyli w sytuacji, gdy nastąpiło przedawnienie karalności wykroczenia. Zgodnie z art. 45 § 1 k.w. karalność

wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął 1 rok, jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Mając zatem na względzie cytowane przepisy oraz datę zarzucanych czynów należało uznać, iż ich karalność ustała w dniu 13 stycznia 2017 roku. Przedawnienie ścigania jest przesłanką procesową bezwzględną, ujemną i wystąpienie takiej przesłanki powoduje konieczność wydania orzeczenia umarzającego postępowanie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd odwoławczy na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., uwzględniając wniosek obrońcy złożony na rozprawie apelacyjnej, zaskarżony wyrok uchylił i postępowanie przeciwko A. G. (2) umorzył, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. R. kwotę 516,60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w instancji odwoławczej, w tym podatek VAT, zaś koszty przejął w całości na rachunek Skarbu Państwa.